

มีฉัน มีเรา

เพราะชีวิตเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยง

ชีวิต ที่มี ความแตกต่าง
ความแตกต่าง ที่มี ชีวิต
เรา แตกต่าง ฉัน แตกต่าง
ฉัน แตกต่าง เรา แตกต่าง
ไม่มีใครคนใด แตกต่าง
มีแต่ ความคิด ที่ แตกต่าง

life is different
difference is life
we are different, I am different
I am different, we are different
No one is different
Only thought is different

WE-ME “มีฉัน..มีเรา” เพราะชีวิต เกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยง

เลขมาตรฐานสากล (ISBN)	978-974-299-239-2
พิมพ์ครั้งที่ 1	มิถุนายน 2559
จำนวนพิมพ์	1,000 เล่ม
ที่ปรึกษา	แพทย์หญิงวัชรารัตน์ ไร่ไพบูรณ์
ผู้เขียน	กนกเลขา สิงห์เสนห์, อีวอน แยมป์, ทาสียุกิ ไอโตะ, เอริโกะ ไอโตะ และมนต์ศักดิ์ ชัยวีระเดช
ออกแบบ/ศิลปกรรม	จิราภรณ์ ศรีแจ่ม และศรวิศา เมฆไพบูรณ์
เรียบเรียงผลงานและพิสูจน์อักษร	มนต์ศักดิ์ ชัยวีระเดช
ประสานงานเนื้อหา	มนต์ศักดิ์ ชัยวีระเดช
ประสานงานวิชาการและการผลิต	อัปสร จินดาพงษ์
สนับสนุนและเผยแพร่	สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักงานหอสมุดแห่งชาติ

“WE-ME” มีฉัน มีเรา เพราะชีวิตเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยง .-- นนทบุรี : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.), 2559.
108 หน้า.

1. เด็กออทิสติก--การดูแล. I. กนกเลขา สิงห์เสนห์. II. ชื่อเรื่อง.

618.928982

ISBN 978-974-299-239-2

จัดทำโดย

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

88/39 อาคารสุขภาพแห่งชาติ ชั้น 4 กระทรวงสาธารณสุข ซ.6

ถ.ติวานนท์ 14 ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์/โทรสาร 0 2832 9200 / 0 2832 9201

<http://www.hsri.or.th>, <http://www.healthyability.com>, <http://www.bluerollingdot.org>

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม: dhamdeethamdee@gmail.com

ดาวน์โหลดหนังสือเล่มนี้และงานวิจัยอื่นๆ ของสวรส.และเครือข่ายได้ที่
คลังข้อมูลและความรู้ระบบสุขภาพของสวรส.และองค์กรเครือข่าย <http://kb.hsri.or.th>

สารบัญ | CONTENT

พศิน สิงห์เสนห์ Pasin Singhasaneh	12
ฮั่นเซิน แต้ป Hanzhen Yap	42
ฮิโรกิ ไอดะ Hiroki Aida	80

“disa(beau)li(ty): พิกัดในแง่งาม” หนึ่งในโครงการที่สวรส.
ไม่ได้มองผลผลิตที่ได้รับ เป็นเพียงผลงานทางวิชาการ
ไม่ได้วางเป้าหมาย เพื่อแค่จะให้เกิดองค์ความรู้
แต่เป็นการเปิดพื้นที่และการสร้างโอกาสให้กับนักวิจัย
ได้รังสรรค์ “องค์ความรู้ทางวิชาการ” ให้เกิดขึ้นท่ามกลาง “ความงดงาม”
ผลงานสู่การเรียนรู้ชีวิต พร้อมเปิดโลกทัศน์
เพื่อสร้างความเข้าใจกลุ่มคนที่มีความแตกต่างหลากหลายได้อย่างแท้จริง

นพ.พีรพล สุทธิวิเศษศักดิ์
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

“disa(beau)li(ty): พิกัดในแง่งาม” is one of the project supported by HSRI
Its outcome is not perceived just as an academic paper.
Its target is not just to create new findings.
For all parties involved, it is an open opportunity for researchers
to create ‘valuable academic findings’ among ‘beauty’.
It is what leads to learning from life experiences,
to looking at the world from other perspectives,
to truly create understanding among variety of people.

Dr.Peerapol Sutiwisesak, MD.
Executive Director of Health Systems Research Institute

“ความงาม” ที่อยู่ข้างในชีวิตของเรา
มีพลังสร้างสรรค์ อบอุ่น ชุบชูชีวิตชีวาได้
สัมผัสได้ ทั้งใกล้ๆ ไกลๆ แค่มองผ่าน
จากฉัน สู่เรา และเขาทั้งหลาย
คือ “ความไม่เหมือนกัน” ที่ต้องเปิดใจเรียนรู้ อย่างเชื่อมั่น
เพียงแคเปิดโอกาส พื้นที่ และมีตัวช่วย
แล้วเราจะได้ชื่นชม “ความงาม” ของโลกใบนี้ด้วยกัน

พญ.วชรา ริวไพบูลย์

ผู้อำนวยการกลุ่มภารกิจ และผู้จัดการงานวิจัย
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

Beauty within human life
is creative, warm and reviving power,
Touchable from nearby and farther or just at a glance
From me to us therefore to them.
It is “difference” which need the trustful and open-minded learning
with some opportunities, spaces and facilitators provided,
a beautiful world would be together appreciated.

Dr.Wachara Riewpaiboon, MD

Cluster Director of Health Systems Research Institute

มีเรื่องราวมากมายเกิดขึ้นบนโลกใบนี้
เรื่องราวทั้ง “ทุกข์” และ “สุข”
รอยยิ้ม หยาดน้ำตา เสียงหัวเราะ การต่อสู้ ความไม่เข้าใจ
อึดอัด โกรธ สนุก เกลียด กลัว ผิดหวัง พยายาม ไม่ยอมแพ้ ภูมิใจ
สิ่งเหล่านี้ต่าง “เติมเต็ม” ชีวิตให้มี “รสชาติ”

หากลองใช้ “หัวใจ” ในการสัมผัสความรู้สึกที่ “แตกต่าง”
สร้าง “ความเข้าใจ” มากกว่า “การตัดสิน”

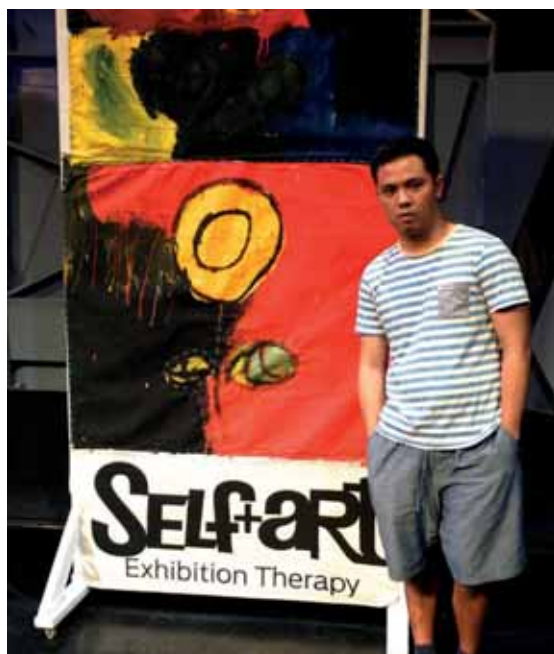
“ออสติติก” ก็เป็นเสมือน “ความแตกต่าง” ในอีกแง่มุมหนึ่ง
ที่รอคอย “พื้นที่ความเข้าใจ” และ “การหยิบยื่นความเข้าใจ”
ให้แก่ “เพื่อนมนุษย์” ด้วยกัน

ใช้ “หัวใจ” เรียนรู้ “ความแตกต่าง” เป็น “บทเรียน”
ในการทำความรู้สึก “เพื่อนใหม่” “แนวคิดใหม่” “วิถีชีวิตใหม่”
ในอีกมุมหนึ่งที่ไม่เหมือน “เรา”
ให้เข้ามาอยู่ในพื้นที่ของ “เรา” ที่ไม่ได้มีเพียง “ฉัน” และ “เขา”
แต่จะเป็น “เรา” ที่สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจและกลมกลืน

There are a lot of stories in this world
the stories of “distress” and “happiness”:
smile, tear, laugh, tackle, misunderstanding,
uncomfortable, angry, fun, hate, fearful,
disappointed, tying, uncompromising, proud.
There have “fulfilled” a “tastes” life.

if we use our heart to feel the meaning of difference,
create the understanding, delete the judgement,
“autism” is the another perspective of difference,
waiting for the space of understanding and sharing
between us--fellow human beings.

using heart to learn the meaning of differences
and understand each other:
new friends, new thoughts, new lifestyles
from the difference angles.
Let them get inside our space
which is not only or individually “me” or “them”
but literally our “space” that all of us can live together with equality.

พศิน สิงห์เสนห์ “อัย” | **Pasin Singhasaneh “Ai”**

ชีวิต = การเรียนรู้ผ่านตัวตน

Life = learning pass through his identity

Photos: Pitan Singhasaneh,
Jumphol Chinaprapath
Artworks: Pasin Singhasaneh

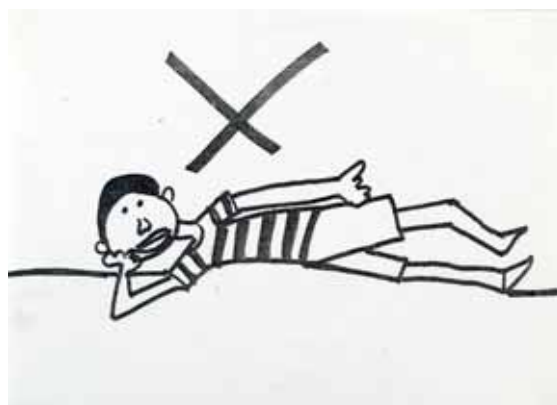

มีฉัน
13
มีเรา

“อะไรก็ได้ที่ทำให้ลูกมีพัฒนาการดีขึ้นและมีความสุขที่เราทำได้และไม่เดือดร้อนคนอื่น”
“we will do anything to help improving our child’s development
and make him happy without troubling others”

กนกเลขา สิงห์เสนห์ คุณแม่น้องอัย
Kanokleka Singhasaneh Ai’s mom

រីង
17
រីង

สิ่งที่เราคิดได้เมื่อทำใจยอมรับกับการมีลูกเป็นเด็กพิเศษ
ด้วยศักยภาพเท่าที่มี ลูกได้เข้าบำบัดเบื้องต้นที่โรงพยาบาลยุวประสาทฯ
จากนั้นลูกได้เข้าเรียนโครงการพิเศษของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
จนอ่านออก เขียนได้ และที่โรงเรียนสาธิตเกษตรฯ นี้เอง
ที่ทำให้ลูกได้สัมผัสศิลปะบำบัดกับอาจารย์จุมพล
เป็นงานวาดและศิลปะอื่นๆ เช่น งานไม้, งานประดิษฐ์, งานครัว กับอาจารย์หลายท่าน
อาจารย์จุมพลมีความเข้าใจลูกศิษย์เป็นอย่างดี และมองเห็นพัฒนาการทางศิลปะของลูก
และคิดว่าเราน่าจะผลักดันให้ลูกมากขึ้นทางนี้

When we finally accepted that we have a special child
base on his potential, he has been given therapy from Yuwaprasart Hospital
for years and got into Satit Kasetsart special program later on
until he was able to read and write.
Satit Kasetsart School is where he had a painting art therapy
with Ajarn Jumhol, and also the other kind of arts
such as handcraft with other teachers.
Ajarn Jumhol has been very kind and given a good care to our son.
He has seen some potential in Pasin
and encourage us to push him more on painting.

ប៊ីប៊ី
19
ប៊ីប៊ី

រំលឹក
21
រំលឹក

ប៊ងប៊ង
23
ប៊ីរ៉ា

រំលឹក
25
រំលឹក

นอกจากนั้น เรายังจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนให้ลูกได้ทำเพื่อสร้างสมาธิ
และเป็นการเปิดโลกกว้างให้ลูกได้รู้จักกิจกรรมที่หลากหลาย
เราให้ลองเรียนไปเรื่อยๆ ไม่ไหวก็เลิก
เริ่มตั้งแต่ดนตรี เช่น เปียโน เรียนจนรู้จักโน้ตเล่นได้แบบเกรด 1 - 2
แต่ก็ไม่จบเพลงเพราะสมาธิขาดตอน ลองขลุ่ย ลองไวโอลิน ลองกลอง
เราเสริมกีฬาให้ลูก เพื่อพัฒนาด้านร่างกายให้แข็งแรง
และเชื่อว่ากีฬาเป็นยาวิเศษ ซึ่งก็เป็นเช่นนั้น
เพราะลูกเล่นได้นานเป็นชั่วโมง สองชั่วโมง และดูจะสนใจจริง

Besides learning from school,
we have arranged various activities at home
to develop his concentration and open his vision
to the wide world if he can take them.
He learned some music such as piano, Thai flute, violin or drum.
He learned sports such as swimming and tennis,
we think that sports is a great medicine in improving his concentration,
which was true because he could play for a couple of hours.

រំលឹក
29
រំលឹក

ប៊ុន
31
ប៊ុន

เมื่อเราตัดสินใจว่ามัธยม 3 น่าจะเพียงพอแล้วสำหรับลูก
เรายอมรับการที่ลูกคงจะมีชีวิตแตกต่างจากแบบที่สังคมกำหนด
เขาไม่จำเป็นต้องทำตามสังคมเช่นนั้น
“ในโลกกว้างใบนี้ต้องมีที่สำหรับลูก”
ที่เขาจะอยู่ได้ในแบบของเขาอย่างมีความสุข

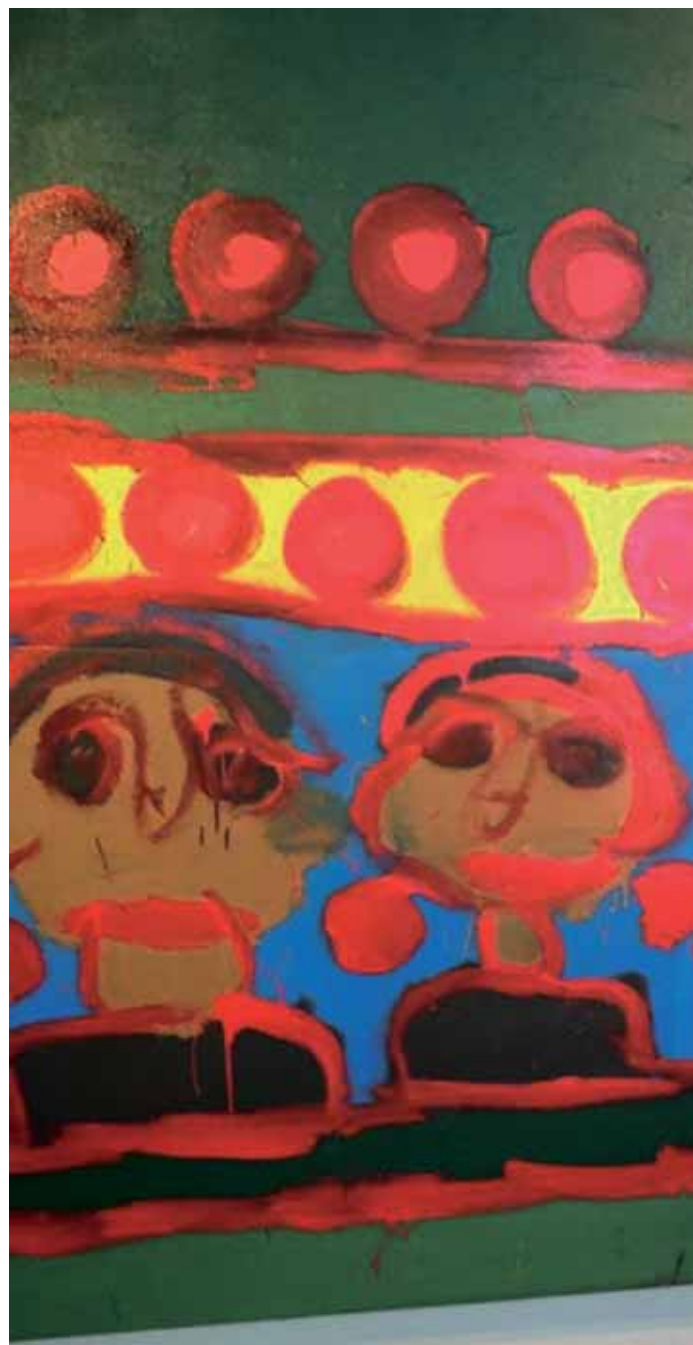
When we have decided that grade 9 was enough for Pasin
as we accepted that he is different to where the social expected
a person to be and he does not have to be one of them.

“in this wide world, there must be a place for him”

Living his own way of life.

การที่ลูกได้สัมผัสศิลปะการวาดภาพ
ระบายสีมากกว่าสิบปี
ทำให้เราเข้าใจได้ว่า
สิ่งที่ลูกแสดงออกมาทางการระบายสีนั้น
“เป็นความสวยงาม”
ซึ่งเปลี่ยนแปลงลูกในทางที่ดีขึ้นอย่างช้าๆ

เราไม่คาดหวังความสำเร็จใดๆ ทั้งสิ้น
นอกจากความสุข
ที่จะเกิดขึ้นกับลูกชายที่เรารัก

ប៊ុន
35
ប៊ុន

បីដំបូង
37
បីដំបូង

ប៊ុន
39
ប៊ុន

Having our son's touch
to painting for ten years,
Made us understand that his expression
through his paintings is a beauty
Which definitely change him
gradually in positive way.
We do not expect any success whatever
but only happiness for our beloved son.

ฮั่นเซิน แย่ป | **Hanzhen Yap**

ชีวิต = การเรียนรู้ผ่านครอบครัว

Life = learning pass through his family

(Photos: Yap Yew Peng
Artworks: Hanzhen Yap
www.hanzhen.org)

SIMPLY BUTTERFLIES 25.11.2014

H2

ប៊ង
43
ប៊ែរ

เด็กชายประกายเพชร

เมื่อต้องเขียนเกี่ยวกับช่วงเวลาพิเศษในแต่ละปีที่ผ่านมา

ท่ามกลางการเติบโตของฮั่นเซิน

ชวนให้ฉันต้องน้ำตาขึ้นขึ้นมาอีกครั้ง

น่าแปลก!!! ฉันไม่แน่ใจว่าน้ำตาที่เกิดขึ้นมานั้นมาจากความดีใจ เสียใจ หรือเบิกบานใจ

เพราะเส้นทางที่เราเดินทางผ่านมานั้นเต็มไปด้วยเรื่องราวที่เกิดขึ้นมากมาย

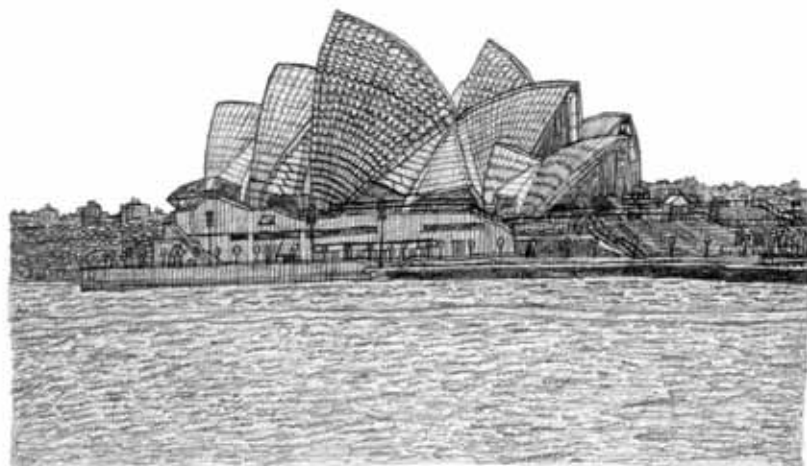
สร้างความประหลาดใจ แม้กระทั่งความมหัศจรรย์

Crystal Child

When Monsak first asked me to write on the special moments in Hanzhen's growing years, it triggered tears in my eyes.

Strangely, I was not sure whether they were tears of joy, tears of sadness or tears of exhilaration

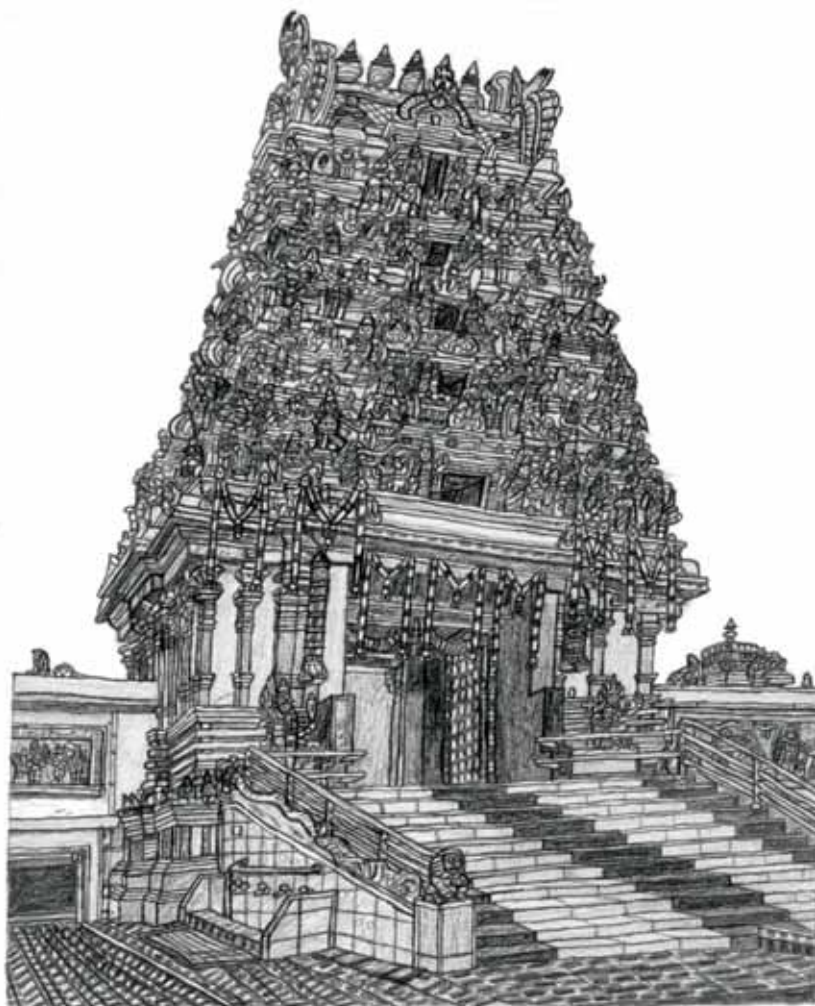
because the journey had been punctuated with so many events, happenings and surprises, even miracles.

SYDNEY OPERA HOUSE 18.12.2014

112

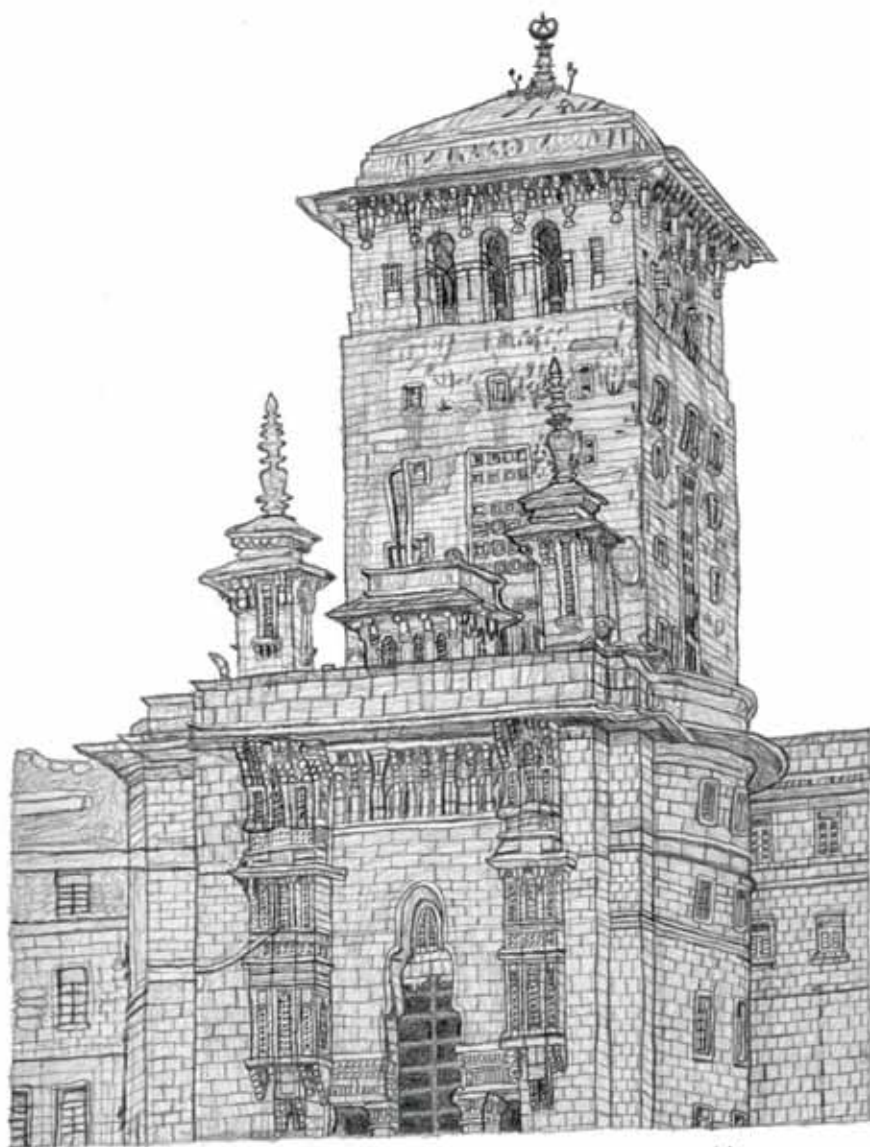

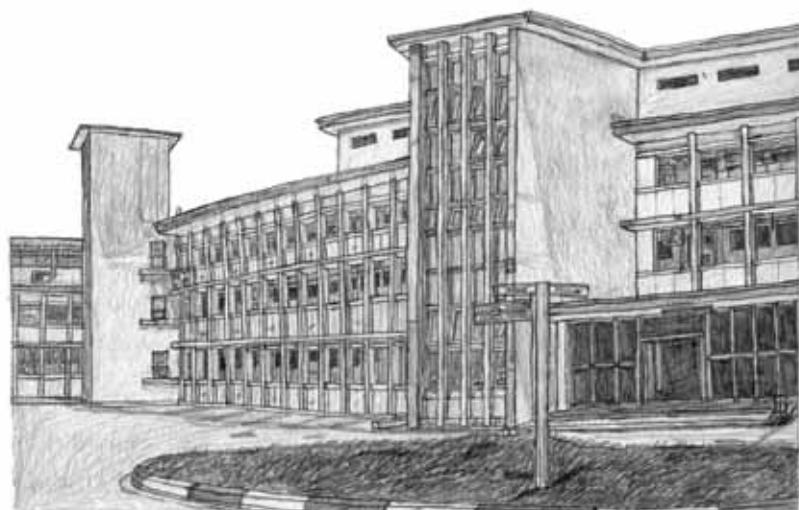
ARULMIGU
RAJAMARIAMMAN
DEVASTHANAM
TEMPLE,
JOHOR BAHRU

17.08.2013

He mmm.

SULTAN IBRAHIM BUILDING 24.02.2013

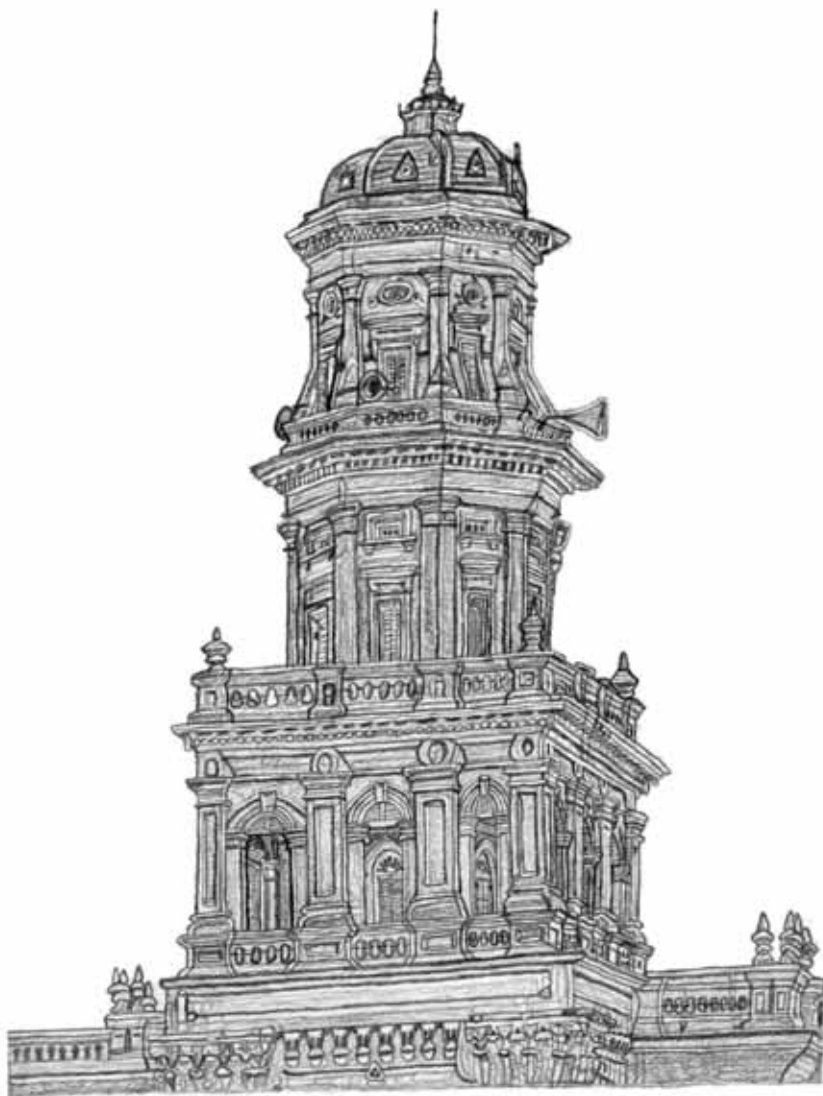
"DEPARTMENT OF PATHOLOGY
SINGAPORE GENERAL HOSPITAL" 27.04.2014

He

GALERI MAWAR, 09.06.2013
JOHOR BAHRU

He

SULTAN ABU
BAKAR MOSQUE,
JOHOR BAHRU

29.03.2013

H2

HORSE 3 17.11.2012

H2

ฉันยังจำได้ครั้งที่ครอบครัวเราไปเที่ยวเกาะลังกาวีกับคุณตาคุณยาย
ฮันเซ็นเพิ่งจบเครื่อง การนั่งเครื่องบินเหมือนเป็นฝันร้าย
เพราะฉันและสามีต้องคอยปลอบประโลมเด็กน้อยที่กรี๊ดร้องอยู่บนเครื่อง
แต่พอไปถึงชายหาด...
คุณยายกลับชื่นชมความฉลาดของเจ้าหลานชายตัวน้อย
ที่เรียงหินก้อนเล็กๆ เป็นเส้นตรงยาวสวยงามได้อย่างสมบูรณ์แบบ
และก็ทุกครั้งที่ยันเซ็นจะต้องยืนเขย่งปลายเท้าไม่ยอมยกโดนทราย
ทนไม่ได้ที่ฝ่าเท้าเล็กๆ จะต้องสัมผัสกับเม็ดทราย
ถ้าเรารู้อาการของเค้า
ถ้าเพียงแค่ว่า...ว่าเค้ามีภาวะออทิสซึม

I remembered our family trip to the beautiful island of Langkawi
with Hanzhen's grandparents
when he was only one-and-a-half years old.
The aeroplane flight was a nightmare,
with both my husband
and I frantically trying to calm this screaming child.

Later on the beach, my mother was commenting on
how clever her grandchild was in lining up the little stones on the beach,
in a single perfectly straight line....

and all the time standing on tip-toe, so afraid of the sand
the unbearable grainy texture on his little feets!.

If only we knew of his condition then,
if only we knew about autism then.

ប៊ុន
53
ប៊ុន

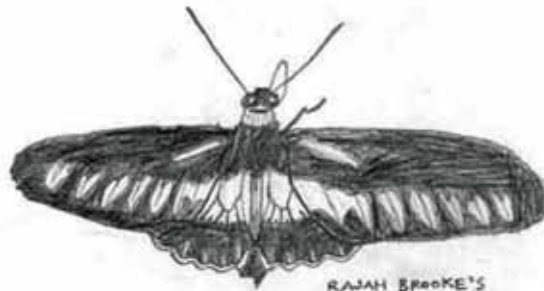
PAPER KITE 2
H2
02.09.2011

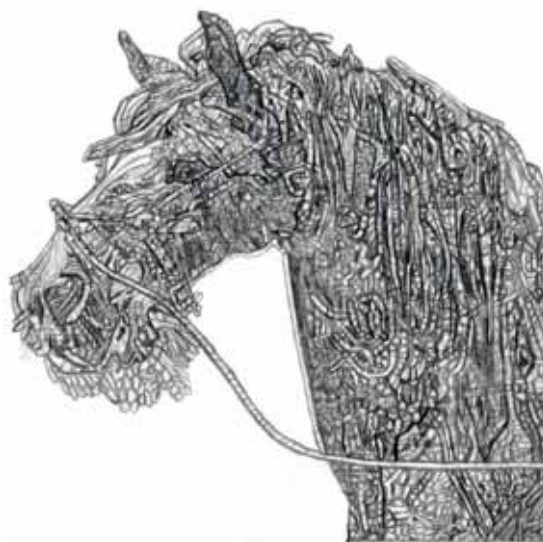

LIME
BUTTERFLY 2
#2
03.09.2011

RAJAH BROOKE'S
BIRDWING
#2
10.04.2011

IBERIAN HORSE 13.12.2012

H2

HORSE 4 28.11.2012

H2

ฮั่นเซินได้รับการวินิจฉัย
ว่าเป็นออทิสติกตอนสองขวบ
ซึ่งอธิบายว่าทำไมถึงมีพฤติกรรมแปลกๆ เกิดขึ้น
ในช่วงสองปีแรก
ในขณะที่เรารู้สึกโกรธกับสิ่งที่เกิดขึ้น
อีกด้านเรากลับรู้สึกโล่ง
อย่างน้อยเราก็ได้ค้นพบคำตอบในสิ่งที่เราไม่รู้

Hanzhen's diagnosis of
Autistic Spectrum Disorder
at the age of two
explained the many many
strange unorthodox happenings
in his first two years of life.
While angered with the poor prognosis of the disorder,
we actually felt relieved that finally there was an answer
to this “wild goose chase” of an experience
with our first child.

รายละเอียดทางการแพทย์ - กรดไหลย้อน อูจาระก้อนเขียว
หูดเนื้อ ผิวแพ้ง่าย ลื่นเป็นฝ้าขาว
และรายละเอียดทางด้านพฤติกรรม - ไม่สบตา
อ่อนไหวต่อแสง เสียง และผิวสัมผัส
ชอบดูสิ่งที่หมุน ชอบเขย่าตัว แกว่งมือ เขย่งปลายเท้า

พอมองย้อนกลับไป มันช่างชัดเจนเหลือเกิน
แต่เป็นเพราะเราที่ไม่ได้สังเกตอาการ
เป็นเพราะเราที่ไม่ได้รับรู้ข้อมูลเหล่านี้เลย

จากสถิติแสดงให้เห็นอัตราของคนเป็นออทิสติกอยู่ที่ 1 ต่อ 68
การสร้างความรู้กันจึงเป็นสิ่งสำคัญ
เพื่อที่จะวินิจฉัยได้อย่างรวดเร็ว
และวางแผนการเสริมสร้างพัฒนาการได้ทันเวลาที่

BARN OWL

H2

21.10.2011

GERMAN SHEPHERD 2

H2
05.09.2011

From gastroesophageal reflux regurgitation, green poo,
chronic ear infections, allergic skin rashes, white tongue fungus infection to
endless colic - the list of medical issues was continuous.
So was the list of behavioural issues - poor eye contact,
sensitivity to light, sound and textures, insistence on rotating motion,
repetitive rocking, hand flapping and tip-toeing.

In fact, now looking back, it was so obvious.
He fitted the description of a classic autism case so well.
It was us who did not recognise the symptoms.
It was us who were not informed.

Statistic on the prevalence of autism show that the ratio is now 1 in 68.
Awareness is so important, to lead to early detection
and to the implementation of early intervention.

THE KETTLE 8 27.09.2012

He

THE KETTLE 3 18.09.2012

He

ย่ำคิดย่ำทำ ชอบทำอะไรซ้ำๆ เจ้ารายละเอียด

จากการวินิจฉัยทำให้เราต้องยอมรับความเป็นจริงอย่างปฏิเสธไม่ได้

ภารกิจของเราคือ การเริ่มต้นช่วยเหลืออันเซ็น

เราให้อันเซ็นเข้าโปรแกรมการเสริมสร้างพัฒนาการแบบเข้มข้น

ที่ต้องฝึก 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ถือเป็นภาระหน้าที่อันยิ่งใหญ่สำหรับเด็กน้อยตัวเล็กๆ

แต่ช่วยให้อันเซ็นมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ค่อยๆ สบตา

มีทักษะทางการสื่อสารง่ายๆ ใช้ชีวิตได้ในสังคม

Fr. 08.2014

Handwritten signature

Obsession, Repetition, Details

With the diagnosis set and our denial overcome by acceptance, our mission to rescue Hanzhen started. We put him on an intensive behavioural intervention programme which required 40 hours per week of constant teachings. It was taxing on little Hanzhen but it helped him. Slowly he gained eye contact, basic communication skills, daily living skills and basic social skills.

อันเซ็นไม่ยอมมพูดจนถึงสามขวบครึ่ง ฉันยังจำคำแรกที่อันเซ็นพูดได้ดี ไม่ใช่คำว่า “แม่” หรือ “พ่อ” แต่เป็นคำว่า หนึ่ง สอง สาม...

เขาเล่นเกมกับพ่อและน้องชายโยนและรับลูกบอล

ฉันตื่นเต้นมากที่เขาจำคำนี้มาจากการนับจังหวะก่อนส่งลูกบอล

การทำอะไรซ้ำๆ นำมาซึ่งข้อดี

งานศิลปะที่อันเซ็นทำก็ขยายมาจากแนวคิดนี้

อันเซ็นสามารถเก็บรายละเอียดได้เร็วมากเพียงแค่ไม่ถึงนาที

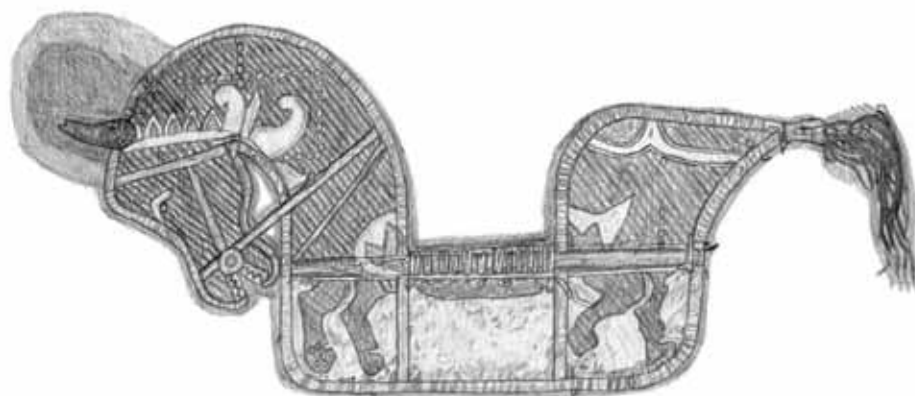
เขาจดจำและสนุกกับการสเก็ตช์ทุกๆ รายละเอียดของวัตถุนั้นๆ

เขาจัดรายการผลงานศิลปะที่เขาวาดอย่างเป็นระบบ

และใส่หมายเลขลำดับการวาดไว้

อันเซ็นสามารถบอกพวกเราได้ว่าภาพนี้วาดเมื่อไร ใช้เวลานานไหม

ซึ่งตอนนี้มีผลงานมากกว่า 1,053 ชิ้น

KUDA KEPANG 27.12.2013

Hr

MALAYAN
TIGER
ffz
05.01.2012

Hanzhen did not speak recognisable words
till he was three-and-a-half years old.
I still remembered his first word. It was not “mama” or “dada”.
It was “one two three”, or more like “nat too tui”.
He was playing a game with his father and brother -
throwing and catching many many little coloured balls.
He loved the colours and the quantity of the balls -
the repetition of colours and sameness of shapes excited him.
So excited was he that the words came pouring out!

From then on, we knew what to do.
Hanzhen’s liking for repetition is a powerful tool.
It can be used to help him.
It can be used as an advantage, not a disadvantage.

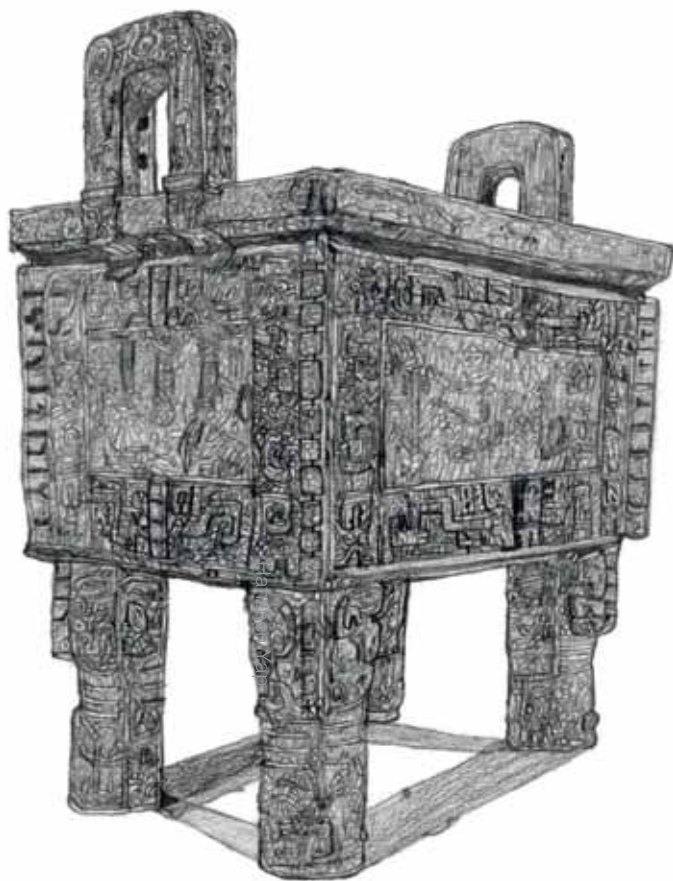
Hanzhen’s art is an extension of the same concept.
The repetition is turned to an advantage.
He sees the minute details of the objects, he remembers them
and he enjoys sketching each and every detail of the objects.
He catalogues all his sketches in a systematic order, in running numbers.
He is able to tell us when he drew each of the sketches
and how long he took to draw each of the 1,053 sketches
that he had amassed.

CHINESE
BRONZE
DRAGON BELL

23.10.2014

H

HOU MUWU DING
SHANG DYNASTY
1600-1046 BCE

09.12.2014

Hz ~~~~~

แตกต่างกันอย่างไม่แปลกแยก

ทักษะการอ่านที่ได้รับการฝึกมาทำให้ได้เรียนร่วมกับเพื่อนๆ
ถึงแม้ว่าในตอนแรกต้องใช้วิธีการแบบหาคนเรียนประกบด้วยถึงสามปี
และหาคนมาช่วยเหลือตอนเรียนอีกสองปี
จากนั้นฮันเซ็นก็เรียนเองได้อย่างอิสระ

แต่ก็ไม่ราบรื่นอย่างที่คิด... เกิดเหตุการณ์มากมายที่โรงเรียน
เวลาโกรธ หรือถูกรบกวน ฮันเซ็นมักจะปาโทรศัพท์
เรื่องป่วนๆ แบบนี้สร้างความตกตะลึงให้กับเพื่อนๆ
สิ่งนี้มาพร้อมแรงยุ และคำเย้ยหยัน มันเป็นฝันร้ายของฮันเซ็น
ซึ่งเขาคงจำได้ดีแต่เสียงที่จะไม่พูดถึง

ฮันเซ็นทำให้ครอบครัวเราเข้าหากัน เราต้องตั้งรับกับความป่วนในหลายๆ รูปแบบ
ยิ่งทำให้สัมพันธ์ภาพในครอบครัวเราแน่นแฟ้นมากขึ้น
แข็งแกร่งกว่าครอบครัวอื่นทั่วไปเสียอีก

สำหรับเราทุกวันเหมือนเป็นการพักผ่อน
การออกเดินทางไปกับฮันเซ็น
ทำให้เราได้ใช้เวลาอย่างที่ครอบครัวควรจะใช้อย่างมีคุณภาพร่วมกัน

WAYANG KULIT 31.12.2013

H2

BENGAL CAT 2 04.03.2016

Different, Not Less

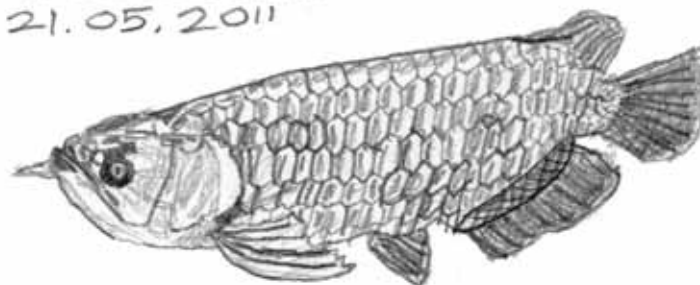
Hanzhen gained sufficient school readiness skills to be accepted into a mainstream school with normal age-group peers. He had had the help of a full-time shadow aide for 3 years and assisted help for another 2 years. Since then, he has been attending school independently. He is now in Year 11 of an international school.

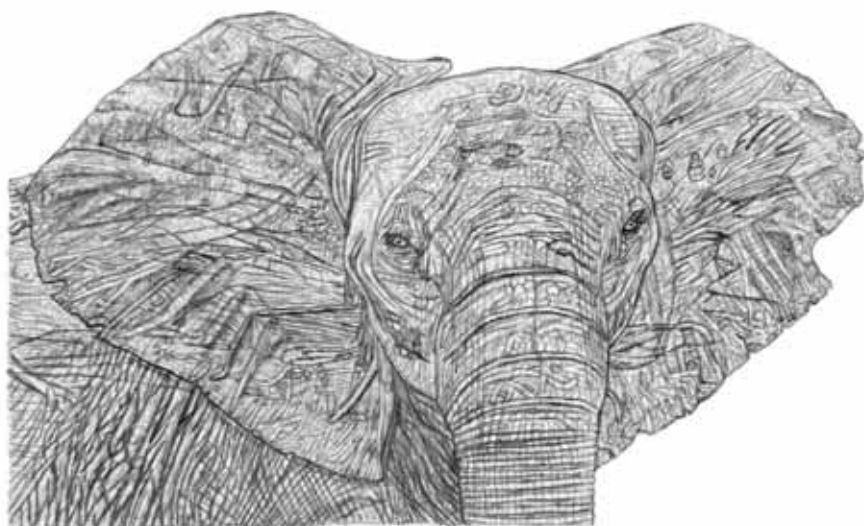
But it was not all smooth sailing! Of the many incidents in school, I remembered one obsession of his which was very costly. He would throw and break his cell phone whenever he is angry or disturbed. The commotion was exciting to the schoolmates... there were cheering and jeering... it was a nightmare to Hanzhen. He could not stop the obsessive routine and continued to break many phones during that period of time. Hanzhen still remembers the episode but he avoids talking about it.

Miraculously, exactly a year later after the episode, Hanzhen won a talent-time competition, playing a beautiful chinese love song “Yue liang dai biao wo de xin” on his piano... and the prize is a Samsung Note III phone! It was God-sent and Hanzhen had kept the phone in perfect condition till today.

Hanzhen had brought our family together. Having to work through his many quirky ways, the family bond is now strong, stronger than family of a normal child. For us, every day is like a vacation, a journey with Hanzhen. We immerse in educating him and as a result, we as a family spent a lot of quality time together doing creative things... sketching, making, creating, crafting, producing...

AROWANA GOLD
H2
21.05.2011

LOXODONTA
AFRICANA

25.07.2014

H2

រំលឹក
75
ឆ្នាំ

เราเห็นเส้นทางที่ชัดเจนให้มันเดินได้เดิน
และประสบกับความสำเร็จในอนาคต
เราต่างรู้สึกเช่นเดียวกันว่า...พ่อแม่คนอื่นๆ ต่างก็ต้องการความหวังเรา

ความหวังที่สร้างขึ้นจากการเป็นอหิสติก

เราหวังว่าแรงบันดาลใจนี้...
จะสร้างความหวังในการเปลี่ยนข้อเสียเปรียบให้เป็นข้อได้เปรียบ

...ทูตแห่งความหวัง

อีวอน แยมป์

13 ธันวาคม 2558

▲叶汉振（左三）的父母叶耀平与叶玉环，及弟弟叶治汉和他一同分享展出的喜悦。

推廣殘障人士藝術創作 7殘友今明聯辦畫展

▲本间千穗很高兴来到日本参展。

（新山16日讯）“新山——东京残障人士艺术展”于即日起至1月18日在新山希尔顿逸林酒店举行，分别展出7名本地和日本残障人士约14幅绘画作品。

参展者包括：本地的16岁少年叶汉振，以及来自日本的桑野惠、伊藤贵士、久保贵宽、相田大希、本间千穗及七海进治。这项活动是由汉振艺廊主办。

关于这项活动的缘起，叶汉振的母亲叶玉环受访时说，汉振于2012年获日本残障人士艺术奖，他们一家陪同汉振赴日本领奖时，认识了上述残障艺术家。

叶玉环说，这些画家今年刚好相约到大马旅游，欲顺道来新山探望汉振。经初步商谈后，双方萌起同办画展的念头，以推广残障人士艺术创作。

她表示，来自日本的6名残障艺术家各别带来了两幅作品展出，联合汉振的作品，总计为14幅。

今日受邀出席展览的嘉宾共50人，包括：新山希尔顿逸林酒店总经理西门、新加坡领事馆董乙奇。

▲“新山——东京残障人士艺术展”于即日起至18日在新山希尔顿逸林酒店举行。

▲这是叶汉振的绘画作品《兴都庵》。

With his art career taking off in a very positive and encouraging pace, we now see a clear path that Hanzhen will be a very successful person in the future.

We feel that parents may want to see this hope, a hope that is built upon his autistic behavioural traits.

We hope this movie will be an inspiration, a HOPE, to many....
of turning a disadvantage to an advantage.

...The Ambassador of Hope.

by **Yvonne Yap**
13 December 2015

ฮิโรกิ ไอดะ | **Hiroki Aida**

ชีวิต = การเรียนรู้จากคนรอบข้าง

Life = learning pass through other people

(Artworks: Hiroki Aida)

ប៊ងប៊ង
81
ប៊ីរ៉ា

ตอนเด็กๆ ฮิโรกิเป็นเป็นเด็กที่เงียบ ไม่ค่อยพูด พูดซ้ำ
แต่แข็งแรงมาก ตอนที่รู้ว่าฮิโรกิเป็นออทิสติก
ในช่วงเวลานั้นคำว่า ออทิสติก ยังไม่แพร่หลายเท่าไรนัก
จึงไม่ค่อยเข้าใจความหมายของคำนั้น คิดว่าอาจเป็นโรคที่รักษาได้
แต่ก็ไม่เคยรู้สึกเสียใจหรือท้อแท้ที่ลูกชายเป็นแบบนี้

ทาสึยุกิ ไอดะ

When Hiroki was young, He was an introverted child:
didn't say anything, always kept quiet, but he was really strong.
When Hiroki was diagnosed with autistic spectrum,
we didn't know the symptom then,
and we thought it could be cured.
However, we have never regretted this situation.

Tatsuyuki Aida

ตอนที่รู้ว่าฮิโรกิวาดรูปได้และมีพรสวรรค์
ตอนนั้นประมาณมัธยมสามหรือสี่
จากเด็กที่ลอยไปลอยมาไปวันๆ ในที่สุดก็มีสิ่งที่ชอบ
มีสิ่งที่อยากทำ เป็นความประทับใจมาก
เป็นความดีใจที่ไม่มีวันลืม
ทาสึยูกิ ไอดะ

It was Hiroki's 3rd graders
at the junior high school for the disabled
when we discovered accidentally that
Hiroki was able to do the art pieces
and he really had the talent for art.

We really appreciated that
he finally found something he loves to do.
How can we forget that happy moment!?

Tatsuyuki Aida

ทุกคนปรับตัวรับมือกับสิ่งที่อีโรกิเป็นได้
และอีโรกิเองก็มีสิ่งที่ชอบที่อยากทำ
เรื่องที่กังวลนั้น คือความใสซื่อของอีโรกิ
อีโรกิเป็นประเภทที่เชื่อฟังคำพูดของคนอื่น
ถึงแม้ว่าจะเป็นคนแปลกหน้าก็ตาม จึงอาจจะโดนหลอกได้ง่าย

อย่างตอนมัธยมก็เคยมีเหตุการณ์หนึ่ง
คือปกติคุณแม่จะให้กลับบ้านพร้อมเพื่อน
แล้วคุณแม่จะไปรอรับที่สถานี แต่วันนั้นคุณแม่มีธุระที่โรงเรียน
ครูจึงเข้าใจผิดว่าคงจะรับอีโรกิกลับไปด้วย
เลยบอกอีโรกิว่าไม่ต้องกลับพร้อมเพื่อนนะ
ให้รอกลับพร้อมแม่ แต่คุณแม่ไม่รู้ และกลับมาก่อน
เมื่อถึงเวลา ก็ไปรอรับที่สถานีแต่ไม่เจออีโรกิ
ถามเพื่อนของอีโรกิจึงทราบว่า อีโรกิรออยู่หน้าโรงเรียน
ซึ่งกว่าจะรู้ก็ผ่านไปแล้วหลายชั่วโมง

ប៊ង
87
ប៊េ

ប៊ងប៊ង
89
ប៊ីរ៉ា

Now Hiroki has found his vocation
and he has little trouble associating with others.
However, we still have one little concern that
he is so innocent, and easily trust other person.
Even that person is a stranger.

One day when he was a 3rd grader
at the junior high school for the disabled,
I had a meeting at his school
and I let Hiroki go home with his friends.
However, one teacher thought
Hiroki would like to go home with me
And told Hiroki not to go home with friends,
but wait to go home with me.

I didn't know that and left the school alone after the meeting.
When it was time to pick up Hiroki at the train station
and he didn't show up,
I anxiously called Hiroki's friends,
and eventually understood that
Hiroki had been waiting for me for long period of time
at the school.

Eriko Aida

อยากจะบอกกับฮิโรกิว่า
เมื่อค้นพบสิ่งที่ตัวเองชอบแล้วก็ทำต่อไปเรื่อยๆ
ให้มุ่งหน้าไปทางนั้นและมีความสุขให้มากๆ
อยากจะฝากถึงพ่อแม่คนอื่นที่มีลูกเป็นออทิสติกเป็นเรื่องลำบากก็จริง
แต่ไม่ใช่เป็นเรื่องไม่ดี แต่ขอให้เปิดใจกว้าง และมองหาพรสวรรค์ของเขา
เอริโกะ ไอดะ

I want to tell to Hiroki when you find out whatever you love to do
Go ahead for your aim and get the most happiness
I just want to tell any parents who have their own autistic child.
It's really hard time for us but it likes a bitter sweet.
Open your mind and find out their talents
Eriko Aida

ប៊ង
95
ប៊ែរ

ប៊ីប៊ី
97
ប៊ីប៊ី

ប៊ង
99
ប៊ែរ

คิดว่าพ่อแม่คนไหนก็คงกังวลเหมือนกัน
คือ กลัวว่าตัวเองจะตายก่อนลูก
ยิ่งลูกเป็นแบบนี้ก็จะยิ่งกังวล วิตกว่าเขาจะอยู่อย่างไรต่อไป
โดยส่วนตัวก็ได้ลองติดต่อไปยังศูนย์ดูแล
และได้ให้ฮิโรกิไปทดลองค้างคืนดูบ้างแล้ว
การมีลูกเป็นออทิสติกถึงจะเป็นเรื่องลำบาก
แต่ก็ไม่ใช่เรื่องร้ายแรงอะไร ขอให้อย่าเพิ่งถอดใจ
ครอบครัวไอดะ

We think any parents who have autistic children
may have similar concern.

We are afraid to die while our children will
have to struggle without our supports.

We thought there might be an institute or an organization
offering support to the disabled and did find one.

We tried to contact the disability center
and decided that Hiroki should become a member.
Fortunately, Hiroki has got familiar with the disability center.

It would be hard for the parents to raise
their disabled children by themselves.
Life would be a lot easier with institutions or organizations
that are ready to offer appropriate supports to them
and their disabled children.

Please don't give up!

Aida Family

หนังสือภาพเล่มนี้เป็นเรื่องเล่าในอีกมุมมองหนึ่ง
ของผู้ปกครองที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติก
ความรู้สึกที่สัมผัสได้จากการพูดคุย นั่นคือ ความรักและความห่วงใย
ของคนที่ได้ชื่อว่าเป็นพ่อแม่
เป็นความรักที่บริสุทธิ์ปราศจากข้อเรียกร้องใดๆ
ความสวยงามของศิลปะเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งของความสำเร็จ
แต่เบื้องหลังนั้นเต็มไปด้วยความทุ่มเท
ด้วยพลังกายพลังใจอย่างมหาศาล
หลายต่อหลายคนมักจะมองเพียงแค่ปลายทางความสำเร็จเท่านั้น
หนังสือภาพเล่มนี้อาจชวนเปิดใจมองผ่านอีกมุมมอง
โดยมองไปที่กระบวนการที่เสริมสร้างพัฒนาการ
มองเห็นวิธีการที่ผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือลูกๆ ของตนเอง
พ่อแม่ย่อมเข้าใจลูกได้ดีกว่าคนอื่นฯ
พ่อแม่จึงเป็นทั้งครู นักกระตุ้นและเสริมสร้างพัฒนาการ
และเพื่อนที่ไปไหนมาไหนด้วย
เป็นหมอ เป็นพยาบาล เป็นคนขับรถ และเป็นผู้ที่ให้การเอาใจใส่
ที่มีค่ามากที่สุด ด้วยหวังว่าลูกๆ จะได้รับการยอมรับ
และเปิดพื้นที่ให้มีที่ยืนในสังคมได้อย่างเท่าเทียมอย่างคนทั่วไป
ความงดงามที่ถ่ายทอดผ่านชีวิต
จึงเป็นความงดงามที่กลมกลืนเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันและกัน
เพราะเราไม่ได้อยู่ในสังคมเพียงลำพัง
เพราะเรายังต้องการกำลังใจที่คอยหยิบยื่นและช่วยเหลือกัน
มีฉัน จึง มีเรา เพราะทุกชีวิตเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยง

มนต์ศักดิ์ ชัยวีระเดช

This art book is a story from another angle: parents of an autism child.
The feelings I sensed from them are pure love and caring,
the unconditioned love of parents.

The beauty of an art work is only one element of success.
Behind that success are enormous love and dedication
with parents' heart of hope.

Someone just focuses only on the destination of success:
fame, work, exhibition, etc.

This art book, instead, would like you to open up
and look back to the other side.

Focus on the early intervention to support the child's development.

See the way the parents take care of their children.
As they are the ones who truly and absolutely understand their children.
Parents are teachers, therapists, friends, doctors, nurses, and drivers.
Most importantly, they are givers of the most precious lives.
They hope their children would be welcomed and well-accepted
And that their children could equally live and share their lives with others.

The story of love told through lives
Is such a beauty of harmony.

Because no one can survive individually in the society.
Because we need encouragement and support,
either on giving or receiving end.
Sharing together - with me, with us,
because our lives are intertwined.

Monsak Chaiveeradech

ขอบคุณ | THANK YOU

พศิน สิงห์เสน่ห์
พิธาน สิงห์เสน่ห์
กนกเรขา สิงห์เสน่ห์
จุมพล ชินะประพัฒน์
ฮั่นเซิน แย้ป
ยิว เป้ง แย้ป
อ้วน แย้ป
ชื้อน แย้ป
ฮิโรกิ ไอดะ
ทาสึยุกิ ไอดะ
เอริโกะ ไอดะ
โอโตเมะ เซกาวา
ชาลาฉัตร สอนไพบูลย์สิน
วัลย์ลักษณ์ โกยชัย
ริว มูกะ

Pasin Singhasaneh
Pitan Singhasaneh
Kanokleka Singhasaneh
Jumphol Chinaprapath
Hanzhen Yap
Yew Peng Yap
Yvonne Yap
Zhihan Yap
Hiroki Aida
Tatsuuki Aida
Eriko Aida
Otome Segawa
Chalachat Sonpaiboonsin
Walailak Koychai
Ryo Muko